

[Alfred Jensen.]

som regel er mere end een person, der skal forsørges af den mand, som er slået ud af sin beskæftigelse. Det er sagt så tit, men det er vist nødvendigt at sige det igen, at arbejdsløsheden er en katastrofe for den enkelte, at arbejdsløsheden med rette frygtes af alle, der står på arbejdspladserne og kan regne med, at turen en dag kan komme til dem. Dette bør man gøre sig klart, også når man drøfter økonomiske problemer, som tilfældet er her i dag.

Jeg synes ikke, man har gjort sig klart, hvilke alvorlige problemer det er, man tumler med. Jeg synes, man tager noget overlegent på det ved at tale om, at det haster ikke med foranstaltninger, der virker beskæftigelsesfremmende. Og regeringen må jo have den samme opfattelse, ellers nøjedes man vel ikke med at komme med et forslag om en investeringsfond på 100 mill. kr. beregnet for 4 år. Det giver kun 25 mill. kr. om året, som er tiltænkt investeringen. Hvor meget der bliver til de arbejdsløse, er en sag for sig, som jeg senere skal omtale. Men 25 mill. kr. om året er alt det, man i ekstrainvestering sætter ind nu for at fremme udviklingen i vort erhvervsliv, for at skabe muligheder for øget afsætning og for at skabe muligheder for øget beskæftigelse. Det er jo et magert resultat. Man påstår, at det er ikke muligt at skaffe flere penge, at det vil være ødelæggende for samfundslivet. De samme betænkeligheder har man ikke, når det drejer sig om militæradgifter. Her kan man rolig bruge 300 mill. kr. om året, og herved beskæftiges der dog ikke mere end halvt så mange, som de arbejdsløses tal andrager.

Men disse 25 mill. kr. til fremme af beskæftigelsen er jo i virkeligheden altfor lidt overfor dem, der er ramt af ledigheden. Jeg ved meget vel, at det ikke er de eneste penge, de får; de får et større beløb. I det sidst aflagte regnskab fra arbejdsløshedskasserne, for året 1947—48, er udgifterne 146 mill. kr., men deraf har de forsikrede selv betalt omtrent 76 mill. kr., og man skal endda gøre sig klart, at det resterende beløb ikke fuldtud tilfalder de arbejdsløse; der går små 10 mill. kr. til administrationen, så det, der i virkeligheden ad denne vej og gennem arbejdsløshedsunderstøttelsen stilles til rådighed for de arbejdsløse, drejer sig ikke engang om 200 mill. kr. årlig. Enhver kan sige sig selv, at de beløb, her er foreslået, ikke strækker til, og at der må stilles langt større midler til rådighed. Jeg vil heller ikke tro, at der kan være nogen diskussion om, at sam-

fundet har mulighed derfor. Når vi i det svundne finansår har kunnet afskrive 650 mill. kr. på statens reguleringskonto, så skulle samfundet have mulighed for at investere langt flere midler for at hindre, at arbejdsløsheden udvikler sig, og for at sikre, at de, der er arbejdsløse, kommer i arbejde.

Da Marshallplanen var til behandling her i tinget, stemte vi imod den, fordi vi fandt, at den var ydmygende for vort land, og at dens indhold ville være ødelæggende for vort erhvervsliv. Den tid, der er gået siden, har jo til fulde bekræftet, at den ikke ensidigt var til Danmarks fordel, men at den tværtimod var til amerikanernes fordel. Det forslag, der foreligger her om investering, viser netop, at der ikke tages hensyn til det danske samfunds interesser. De investeringsforslag, der her er tale om, ligger jo på linie med de planer, som Hitler, Goebbels og andre havde med Danmark i et kommen- de Neu-Europa; det gjaldt om at udvikle Danmark til at være et landbrugsland, de industrielle foretagender skulle ikke udvikles

Formanden: Jeg henstiller til det ærede medlem at være meget varsom med benyttelsen af den slags sammenligninger.

Alfred Jensen: Vi har ikke interesse i at få tildelt en sådan rolle, hvorved der ikke sker en udvikling af industrien, som svarer til folkets interesser. De forslag, der forelægges i forbindelse med dette lovforslag, byder på investeringer på sådanne områder, at man faktisk fremmer de planer, som andre har haft angående udviklingen af vort land til et agrarland, med liden industri, der kun skulle tjene til at yde de hjælpemidler, som et halvagrarland må have. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Vil det ærede medlem ikke bevise det!). Der ligger bevis nok i, at det drejer sig om mejerier og frugtlagre, at der ikke findes noget som helst om industrielle foretagender, og jeg betragter den industriofter, der er kommet hertil, og som tidligere var militæringeniør og ekspert i fæstningsværker, som sendt hertil for at overvåge, at den linie, her er anlagt, bliver fulgt frem i tiden. Vi var imod det dengang, fordi vi følte og vidste, at Danmarks økonomi ville blive indpasset i Amerikas interesser. Vi ønsker ikke, at vore investeringer skal tilrettelægges efter de retningslinier, der her er foreslået. Vi mener, at man her i Danmark bør drage omsorg for, at en lang række af de varer, som nu sendes til os som færdigvarer, produceres her i landet. Det drejer